

מקום טוב באמצע

האם, כשסגר את הדירה, נעל גם את ה' כניסה למחזורי גודיק? תס, וחלילה, לי מחזור טוב יש תמיד מקום. המישה ב' הדירה היה הלוקלוציה של המחזה. והמיש' בה שלי היה שידעתי ששגיתי, ולא גנתי את העובר לפני שגולד רשמית. ראיתי שזה הולך לקרות, ולא שמעתי מה שגודיק אמר לגודיק.

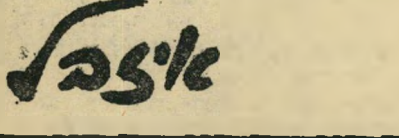
לא, עידן המחזור הטוב לא חלף, דבר טוב קונים תמיד אם הוא באמת טוב. בחדר

במאי גודיק
"בואו ונעשה פייר-פליין"

השני מתכוונן שמעון כהן ל'אודישן', וזאת אומרת שבמסדרון כבר מסתופפים עשרות צעירים שבאו ליהנות למחזור חדש בהפקת גיורא גודיק: מזל דגים. מחזור מקורי מאת חנה כרמי. הנושא: רומיאו ויוליה בטבריה. המשפחות היריבות: משפחה מסלוניקי ו' משפחה מתורכיה. לא, אין אף אשכנזי אחר בעסק, רק מדריך-התיירים הוא אשכנזי. "זה ממש פולקלור", אומר גודיק ב' חזרה, "גורא יפה, המנגינות שהנודר המבוגר שר הן שמתעורר כהן ויורם טהרילב. השניים כחבו שמעון כהן ויורם טהרילב. השניים האלה, כמובן, גם עיבדו את שאר הפיזיור' ניס. אברהם ניניו הוסיף את הפלייבור' הספרדי, קרנריל דיל מקפיץ את השחקנים, אריה נבון מכין הפאורה. יש כבר יוליה: עליזה עזיקרי, וכבר החלטנו על ראובן בר' יותם ויעקוב בנאי. ועכשיו הולכים לבחור רומיאו".

ושיהיה לגודיק במול. יש היום כל-כך הרבה דגים בים.

גים בחגיגות הסוף של רחובות לביים את (צוות הווי סיני ואח צוות הווי צ'י אפון). הוא מקוה להשתלב במרחב עם ה' צוות שלו: דן אלמגור ויעקוב שביט שכתבו, אלדר שרים שהלחין והפתחת הערב, מעון ישראלי שביים.

● המלאקטים של פוקאסו מוגבלים במישראל, ולכן ניתן להתייחס אליהם כאל ליטוגרפיות והדפסים, מה גם שחלק מהם בהם ליטוגרפיות אורגינליות, והדפסי משים. אפשר ליהנות ממגעו הפלאקטי של סקיאטו בגלריה ריבונפנד ביפו, שם מוצג אוסף פלאקטים נדיר של האמן בן ה-90, במיטת תערוכות המתקיימות בכל העולם לרגל יום הולדתו. הפלאקס החדש ביותר נקרא "רחוק בויאטי-נאם". מעודכן, ללא צל של ספק.

אפשר להשתזף על מירפסת כל זמן שלא נשרפים בפרמיירה

כל העניין, או לנסות להשלים את המלאכה. אני יותר נדי אוהב את המחזה, מוסף גיורא, האיש: "אני לא אוהב במאי ממור", מר, שחיכה שנים לשאנס שלו. יש לי סיפוק בעבודה שלי מעל לראש. אבל זה היה מין אימפולס, שדחף אותי לא לחתור על ה' ניסיון.

● קראתי לשחקנים ואמרתי להם: בואו ונע' שה פירסוליי. אני רוצה לביים. אם לא נעים למישהו — בבקשה לומר לי, אם לא נעים להצביע, בבקשה לכתוב על פתק. היתה מבוכה ביניהם. בסוף אמרה מרים גבריאל: "אתה יודע מה, אני אתן לך שאנס".

היום הראשון של העבודה התחיל ב' מתח... חמש דקות ראשונות על הבמה, ואני ראיתי את המבטים מטיילים בין ה'

פנט, גבריאל, דינר
"מה אתן עוד רוצות?"

שחקנים. לא האמינו איך אני הולך לצאת מזה. אבל אני הייתי מוכן לכל דבר. מה יש? לא פעם הערתי לבמאים על עבודתם. ועכשיו הייתי מוכן שגם יעירו לי. העיקר שזה יתקבל על הדעת.

● בסוף היום אמרו לי השחקנים: לא הרגשנו איך שהיום עבר? זו היתה המח' מאה הגדולה ביותר שיכולתי לקבל".

ומאו, עברו שבועיים של עבודה שחורה. וגודיק מרגיש יותר טוב, תודה. עכשיו ה' במאי עובד על "פצינות בודדות". בעוד כמה ימים יערכו חזרות על ה"סס". אחר-כך חזרה גנרלית בגבעת-היים, ואחר-כך סס' התיים של קומדיה בהרצה: הצגות ראשוניות ואת אורך הרוק הקובע גורל ה' לומדים מה מצחיק את הקהל. הבמאי לומד מה לתקן בתיזמוני" של "הכניסות והיצי' אות", ובעיקר מה נראה כבדיחה בחזרות, ומסתבר כשדובר בהצגות, ומה נבלע ב' חזרות, ומתגלה כבדיחת-פצצה בהצגות.

● בשלב זה יש לי סיפוק לא רגיל מן החזרות. אני חושב שיש לי צוות מעניין מאוד. כל אחד הוא ממש טיפפ קאמטינג, ובעיקר שלושת הנגרים (מני פאר, שמאל אומני, ראובן אריב), המופיעים רק במער' כה השניה, כשנוסף להתנגשות בין שלוש גרושותיהם ישנה גם התנגשות בין הווגות. עכשיו אני חושב איך לשמור על הדמות מבלי לזייף — זאת בעייה עם השחקנים. וזה כף צדום לעבוד עם שחקנים. אבל אני לא יודע מה יהיה אחרי הפרמיירה...

גיורא גודיק המפיק, אינו משלה את עצ' מו. הוא מכיר את השוק. יודע שתמיד מצפים לו מעבר לפינה. אבל, הוא לא מתייאש: "אי-אפשר לבנות קאריירה רק משלאגרים".

שלוש גרושות משחזרות על המירפסת. אחת מרידה, אחת קרידה ואחת צעירה — שהיא גם בעלת הדירה. שלוש גרושות ביום האבא. וזאת אומרת: הילדים נופלים על האבא, ואמא משחזרת כל היום.

שלוש גרושות על הבמה. זאת אומרת, ש' נושא המחזה יתחבב סביב המין. המין ב' הייה של הגרושה. המין שגרים לכך שהיא כבר לא נשואה.

שלוש גרושות ומסקה ביום קיץ לוהט של ניר-יורק. וזאת אומרת שכאן יגידו דבי רים שאפשר לומר אותם רק עם כוסית ביד. הגרושה הצעירה (רחל פנט): "...מה, אתן עוד רוצות? הבמאי: אל תבלעו את זה. אמרתי לך כבר שהדגש כאן על, רוצות, אחת הקהל לא יבין מה הכוונה. הוא יחשוב על גודו!

הגרושה הצעירה (חזרות על השא' לה): מה, אתן עוד רוצות? הגרושה המרידה (מרים גבריאל): מגיבה בתרועת הצוצרה, לאות שהיא תמיד רוצה. הגרושה הקרירה (נינט דינר), מרימה יד בהודאה מבווישת. מגוחכת. הגרושה ה' צעירה, שהיא באמת השחקנית הצעירה מ' כולן, פורצת בצחוק, שאינו כתוב בחוברת הבימוי.

● הבמאי (בזוף): את לא תצחקי לי כאן יותר! אם את תצחקי לי על הבמה, הקהל יבכה לי באולם! והבמאי הזה יודע מה שהוא מדבר. כי להכיר את הקהל, זה בדיוק המיקצוץ שלו. כי הבמאי הזה אינו ככל הבמאים. זהו מפיק שקפץ לתפקיד במאי. בעסקי השעשועים ה' כל אפשרי.

גיורא גודיק מביים את הצגתו של גיורא גודיק: יום האבא, מאת ארתור היילי.

● לא, זה לא תוכנן כך. וזה נכון גם ש' ליאונרד שך התחיל את המלאכה, וכמו ש' נאמר: "נבצר ממנו להמליך אותה". מר גודיק, מה בדיוק קרה? מטק גודיק: "קודם כל, שך ביים את יהורם גאון, וזה נמשך יותר זמן מכפי ש' תוכנן. הוא ידע שצטרף לעבוד בקאמרי על מחול המוות, אבל קיחה שלא יעשו לו שם את המחול, והתחיל את העבודה על יוט האבא. אחרי כמה ימים בא אלי בהיסטריה ואמר שאינו יכול להמשיך. הקאמרי לא מאפשר לו להיות גמיש. והיום, הזמנים קשים. זה לא כמו שהיה פעם, שבמאים מוכשרים מובטלים הסתובבו מתחת לאף. ובלי לנקוב בשמות, לא הייתי מוכן לתת לכל במאי לעשות את זה. עמדו לפני שתי אפשרויות: לחתור על

הסינים יבואו

(חמש מעמוד 17)
לא, לא ראיתי בעצמי, הנוקב בסכום ש' כימעט לא ייאמן:

הסכום: המישה-עשר מיליארד (15,000,000,000) רובל. הרובל שווה קצת יותר מן הדולאר. בש' ביל ברית-המועצות, השקעה כזאת בארץ אחת, במשך 16 שנה בלבד, היא השקעה עצומה.

חשוב לזכור זאת. מי שמעלה על דעתו שב'רית-המועצות החתרו על השקעה אדירה זו בלי מאבק, אינו יודע כמה הוא עוסק. אין ארץ שנה בעולם, מחוץ לגוש הקומו' ניסטי, שבה יש לברית-המועצות אינטרס כל-כך עמוק, מבחינת ההשקעה.

כל העובדות האלה מובילות להערכות המוסמכות הבאות:

- לברית-המועצות אין כל עניין במל-חמה גוספת. להיפך, המלחמה עלולה לסכן את השקעתה העצומה.

● אין ברית-המועצות זקוקה עוד לסיפוף הישראלי-ערבי, כי די לשמור על עמדותיה במצריים. העמדות מבוצרות, ועומדות כנחה עצמן. המשך המתיחות אינו היוני לאינטרס הסובייטי, אלא להיפך.

● משום כך נתנה ברית-המועצות לאל-סאדאת אור ירוק ליוזמות-שלום, ואין זה מיקרה שדחאק המצרי הקשור ביותר עם מוסקבה, תאלד מוחיי-אל-דין, נוקט יוזמות בכיוון זה (העולם הזה 1765).

● לכן עדיין תומכת ברית-המועצות ב' הסדר-שלום ישראלי-ערבי, ואינה מחבלת ביוזמה האמריקאית. אך אין היא רוצה ש' אמריקה תשמש כפתיון של נטיה ישראלית כדי לחולל במצריים הפיכה אנטי-סובייטית.

● שלום בלי ברית-המועצות, תוך התעלמות מנוכחותה וזמן ה' אינטרסים שלה, אינו אפשרי.

להפתעתי שמעתי כי שר-החוץ המצרי, מחמוד ריאו, הציע בביקורו האחרון ב' פאריס רעיון של ועידת-שלום מרובעת, מצרית-ישראלית-אמריקאית-סובייטית. אותו רעיון בדיוק שמעתי לא מכבר מעל דוכן הכנסת (העולם הזה 1763). מבלי לדעת דבר על הצעה מצרית סודית זו, מסתבר שהיתה מבוססת על ולחנה נכונה של המצב.

יש להבין ולהעריך את הגישושים האחר' רוניים להתקבות סובייטית-ישראלית, עד כדי רעיון של חידוש היחסים, על רקע זה. ברית-המועצות מעוניינת בהסדר, והיא מעוניינת למלא תפקיד בהשגת הסדר זה. לשם כך היא זקוקה למעמד תקין בשני הצדדים.

● מי שמוציץ גישושים אלה — קיי כל על עצמו אחריות כבדה. אך יתכן שפעולה זו נעשתה — כמו רוב פעולות ירושלים כלפי הערי' ביום והמועצמות — מתוך הערכות כוזבות, ועל פמך מידע לקוי.

סיני של 75 אחוז

● אלתי את כל בני-שיחי שאלה מכ' ונע': אילו פנתה ישראל היום במישרין אל מצ' ריים בהצעת-שלום, תוך נכונות לסגת ל' גבול ה-4 ביוני תמורת שלום רשמי וסידורי' ביטחון, וסתרון בעיית היישות הפלסטינית — האם היתה נענית?

התשובה של מומחה מוסמך ב' יותר: יש סיכוי חיובי ש' 75%. גם עתה, ישנה אפשרות סבירה למצ' ישיר, בלי מתחכי המעצמות הגדולות — אם מוכנה ישראל לשלם את המחיר. חבל שאין הממשלה מוכנה לכך.

ממילא נשארת ממשלתנו תלו' ייה בגורמים זרים, הפועלים על פי האינטרסים של עצמם.

הכתבה הבאה של אבנרי, האחרונה ב' סידרת הדו"ח על סיו' רו: האם צפוי קרע בין ישראל וגרמניה?

אמנות מברקים

● זיופים חניניים עובדה שיש בארץ כמה רוסשילדים, שעדיין מאמינים במחזורים ענקיים: פשנל (אברהם דשא) מפיק את הרומשילדים של בוק והרניק וכנר על הגג, וכבר מלה-קיס במרץ. שמואל רודנסקי חזר על רשמים ישירים מן ההצגה בברודווי, וכבר נמצא לו הבן הבכור: אורי לוי. ואם היו במאירדיו, שאהבו לשבח את אורי בתס'

כיתים בשל קולו הערב, אפשר לקוות ל' זמר חדש, אולי עם כמה יופים חניניים.

● בין השימוצים השונים שהנהיג יח' רם גאון בהצגת-היחיד שלו: תירגום של הליטי "אל תשטה באבה" (סן-רמו), תלמה אליגון, סיום שיש בו חגיגה: "אל תחריב את העולם", שיר חדש שכתבו היים חפר' וחיים גורי, שהתאחדו אחרי עשרים שנה, ותגינה פרטית של גאון: הוא הביא אתו את כל הצוות, שהביא לו את כל הכבוד מ' אחורי הקלעים של זובלג, דן שרם, מנ' הל ההצגה, את רחל המלבישה ואסילו את שלושת פועלי הבמה דאו.

● עוד בחזר קופץ למים: שי לביא המשימה: תוכנית יחיד עם מערכונים ו' פיזמונים, שהשם הטבעי שלה הוא בדיוק: שי משי. עד עכשיו הסיקל להעמיד פיזמו'